

351.82:330.34

Латинін Микола Анатолійович, доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри економічної політики та менеджменту ХарPI НАДУ, м. Харків.
Ідентифікатор ORCID (ORCID ID 0000-0002-7917-4518).
тел.: (057) 732-30-42 , e-mail: general.kbuapa.kharkov@gmail.com

Харченко Тетяна Олександрівна, кандидат економічних наук, докторант кафедри економічної політики та менеджменту ХарPI НАДУ, м. Харків.
Ідентифікатор ORCID (ORCID ID 0000-0002-3446-6533).
тел.: 0661173497, e-mail: tetyana_22_82@ukr.net

Теоретичні підходи до формування механізмів державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору економіки України

Анотація: Досліджено теоретичні підходи до формування понять «державне регулювання», «механізм державного регулювання», «механізм державного регулювання аграрного сектору», їх складові елементи, принципи та функції. Обґрунтовано взаємозалежності між складовими елементами механізму державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору економіки України та визначено його сутність. Розглянуто принципи державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору з урахуванням тривимірної структури її складових: економіки, аграрного сектору й концепції сталого розвитку та запропоновано ключові напрями їх вдосконалення з урахуванням діючих децентралізаційних змін та індикаторів сталого розвитку.

Ключові слова: механізм державного регулювання, сталий розвиток, аграрний сектор, функції держави, принципи державного регулювання.

Постановка проблеми. Активно діючі глобалізаційні процеси, поглиблення інтеграції з Європейськими країнами, нестабільність внутрішнього середовища країни зумовлюють постійні трансформації умов функціонування галузей економіки України. Орієнтація на Європейський вектор розвитку посилює виклики в частині забезпечення конкурентоспроможності національних виробництв, й відповідно, окреслює

необхідність формування ефективних механізмів державного регулювання для досягнення балансу у взаємодії публічної влади та бізнесу. Важливість конструктивного розподілу владних повноважень між представниками державної влади та органів місцевого самоврядування є одним із концептуальних питань, що лежить в площині державного регулювання розвитку аграрного сектору, адже тісно корелює з питаннями управління земельними ресурсами.

Започатковані зміни, в тому числі і в напрямі децентралізації, потребують внесення відповідних корегувань в правовому полі та перегляду діючих механізмів державного регулювання. Також слід враховувати й зміни функціональних складових, пов'язані з глобалізаційними та інтеграційними процесами, котрі визначають напрями й інструменти державного регулювання економіки. Зазначимо, що ускладнює процес державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору наявність значної кількості взаємозалежних та взаємозв'язаних елементів, поява яких, обумовлена розширенням площини впливу з соціально-економічної до цілісної концепції сталого розвитку. Основоположним підґрунтям даної багатофункціональної системи є безпосередньо механізми державного регулювання з наступними концептами: принципи, методи та засоби державного регулювання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблематика досліджень щодо формування державних механізмів регулювання, як економіки в цілому, так і аграрного сектору, зокрема, завжди була в полі зору науковців, що обумовило наявність вагомого наукового доробку. Окреслені питання знайшли своє відображення в працях таких дослідників, як В.Г. Андрійчука, О. В. Бойко-Бойчук, О. М. Бородіної, П. І. Гайдуцького, В.М. Гейця, В. М. Гриньова, С.І. Дем'яненко, М. А. Латиніна, М.Й. Маліка, С.В. Мочерного, Т. А. Піхняк, І. В. Розпутенка, П.Т. Саблук, Г. В. Черевка, В. В. Юрчишина та інших. В рамках проведених досліджень, визначено безпосередній вплив діючих змін, сформованих під впливом, як зовнішніх чинників, так і внутрішнього середовища країни, на механізми державного регулювання

розвитку економіки. Встановлені тенденції обґрунтовують важливість подальших досліджень для визначення напрямів вдосконалення механізмів державного регулювання розвитку аграрного сектора з урахуванням детермінант сталого розвитку та впроваджених децентралізаційних змін.

Метою статті є дослідження теоретичних підходів до формування понять «механізм державного регулювання», «механізм державного регулювання аграрного сектора», їх складових елементів, принципів та функцій та визначення складових елементів механізму державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору економіки України.

Виклад основного матеріалу. Базисом комплексного поняття «механізм державного регулювання» є дві ключові дефініції: «механізм» та «державне регулювання». Варто зауважити, що поняття «механізм» розглядається в різних проєкціях, наведемо деякі з них: як базовий елемент, що має широкий спектр застосування в технічній сфері - основа більшості машин, приладів та пристроїв [1, с. 8]; як складова управлінських технологій в системі прийняття рішень, [2]; як взаємозв'язок різних економічних явищ тощо [3, с. 13-14].

На відміну від поняття «механізм», сутність якого передбачає можливість розгляду в різних сферах, без додаткового уточнення напрямку діяльності, для коректного визначення дефініції «державне регулювання» необхідне уточнення галузі або сфери діяльності. Розглянемо підходи до визначення сутності «державне регулювання», де об'єктом впливу виступає економіка. Одним із підходів до визначення дефініції «державне регулювання», є її розгляд, як суб'єкту впливу на економічну політику держави для досягнення визначених цілей в умовах ринкової економіки [3, с. 13-14]. На думку Лукашова О., сутнісне значення дефініції «державне регулювання» лежить в площині підпорядкування об'єкта управління керуючій системі [4, с. 77].

Розглядаючи «державне регулювання», як один із типів регулювання економічних систем, Крайник О., Лобозинська С., та Галанець В. визначають

сутність даного поняття, як процес формування пропорцій економічного розвитку адміністративними методами [5, с.10]. Окреслені визначення вказують на те, що площина державного регулювання характеризується наявністю двох ключових елементів: керуючої системи та безпосередньо об'єкту впливу. При цьому, світовий досвід вказує на необхідність формування активної регулюючої ролі держави в управлінні економікою, що дозволить забезпечити належний рівень соціально-економічного розвитку [6, с.121]. Підсумовуючи, зазначимо, що при формуванні механізмів державного регулювання ступінь впливу на об'єкт залежить від сфери діяльності та діючих механізмів державного управління.

Багатоаспектність механізму державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору економіки обумовлена наявністю тріади взаємозалежних елементів: економічної політики, аграрного сектору та сталого розвитку, що обґрунтовує важливість розгляду теоретичного підґрунтя щодо формування механізмів державного регулювання в розрізі кожного елемента:

- державного механізму регулювання економіки, як системної складової побудови відносин в рамках реалізації державної економічної політики;
- державного механізму регулювання розвитку аграрного сектору, як структурного елемента, який повинен забезпечити ефективне функціонування галузі;
- державного механізму регулювання сталого розвитку, як базису при визначенні концепту соціо-еколого-економічного розвитку.

В контексті розгляду державного механізму регулювання економіки слід зазначити про вплив діючого механізму взаємодії держави та економіки в розрізі інструментів державного регулювання прямих та непрямих методів. Досліджуючи дане питання Пасинович І. та Сич О. визначають механізми державного регулювання економіки, як сукупність форм, методів, інструментів і важелів впливу на економічний та соціальний розвиток

суспільства, їх інформаційне та нормативно-правове забезпечення в процесі формування та реалізації економічної політики держави [7]. Базовими функціями держави в економіці, на думку науковців, є:

- ✓ стратегічно-прогностична – визначення довгострокової стратегії розвитку економіки, орієнтованої на збереження конкурентоздатності з урахуванням світових тенденцій;

- ✓ трансформаційно-адаптивна – забезпечення узгодженості та гармонізації глобальних викликів, вимог міжнародних інституцій тощо з національними інтересами, їх трансформація в механізми державного регулювання для забезпечення економічного зростання;

- ✓ досягнення рівноваги в суспільстві та передумов для нарощення людського капіталу – орієнтація на забезпечення пріоритетності людини, соціальної групи при прийнятті рішень економічного характеру [7].

Засобами державного регулювання, автори, визначають адміністративно-правовий інструментарій. При цьому наголошують на необхідності врегулювання питань щодо оптимізації кількості підзаконних актів та їх узгодженості. Слід зазначити, що наведені базові функції є дотичними й до державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору, адже досягнення динаміки розвитку можливо забезпечити за наявності стратегічних орієнтирів.

При розгляді механізму державного регулювання розвитку аграрного сектору, слід зупинитись на ґрунтовному дослідженні Латиніна М., в якому наведено детальну характеристику механізму державного регулювання розвитку аграрного сектора, як способу дій суб'єкта регулювання, який ґрунтується на базових принципах і функціях, забезпечуючи за допомогою форм, методів і засобів ефективне функціонування системи державного регулювання для досягнення поставленої мети та розв'язання протиріч [8]. Автором визначено три ключові елементи механізму державного регулювання:

- ❖ суб'єкти регулювання (державні органи);

❖ об'єкти регулювання, до складу яких включені: аграрний сектор; суб'єкти ринку постачальників товарів, робіт, послуг для аграрного сектору; суб'єкти ринку споживачів сільськогосподарської продукції; суб'єкти інфраструктури аграрного ринку;

❖ навколишнє середовище, що здійснює безпосередній вплив на функціонування аграрного сектору, включає наступні групи складових: політичну та правову, демографічну та екологічну, техніко-економічну та соціально-культурну [8].

Погоджуючись з концептуальним підходом Латиніна М. щодо складових механізму державного регулювання аграрного сектору, слід зазначити, про необхідність деталізації суб'єктів регулювання, яка обумовлена сучасними децентралізаційними змінами, в частині виділення в якості окремих суб'єктів: державних органів та органів місцевого самоврядування. Також до складових навколишнього середовища слід включити зовнішньоекономічну складову, яка має безпосередній вплив на функціонування аграрного сектору, як експортоорієнтованої галузі економіки.

Поглиблення інтегрованості країни в міжнародне співтовариство, з одного боку, розширює можливості економіки країни в частині впровадження європейських практик управління, розширення доступу до міжнародного донорського фінансування, виходу на нові ринки тощо, проте, з іншого боку, посилює виклики в частині забезпечення ефективності функціонування механізму державного регулювання, в умовах постійних трансформацій, для збереження головного фактору розвитку аграрного сектору – землі. Враховуючи сучасні виклики, важливим є визначення базових принципів державного регулювання аграрного сектору, реалізація яких дозволить досягти цільових орієнтирів сталого розвитку аграрного сектору.

Зміна вектору розвитку, з орієнтацією на виконання вимог концепції сталого розвитку, активізувала науковий пошук щодо формування механізму

державного регулювання сталого розвитку регіону, як системи цілеспрямованих принципів, функцій методів та інструментів, які взаємопов'язані та постійно взаємодіють для забезпечення сталого розвитку регіону [4, с.77]. В окремій проекції розглядалися і механізми державного регулювання сталого розвитку сільських територій, що обумовлено формуванням загальнонаціональної Концепції розвитку сільських територій до 2025 року [9]. Так, на думку Сизоненка О.В., механізми державного регулювання сталим розвитком сільських територій повинні впроваджуватись на всіх рівнях управління, забезпечувати цільову спрямованість та комплексність шляхом реалізації економічного, мотиваційного, організаційного, політичного та правового механізмів, а також погоджувати інтереси громади, влади та бізнесу [10, с. 991]. Погоджуючись частково з даним твердженням, слід зазначити, що кінцевим результатом державного регулювання є досягнення цільових орієнтирів розвитку, а отже інтереси громади, влади та бізнесу повинні бути враховані безпосередньо в розрізі принципів. Проте, даний підхід до визначення механізму державного регулювання висвітлює сучасні тенденції щодо розподілу владних повноважень між державними органами влади та органами місцевого самоврядування, а також окреслює важливість залучення громадськості при визначенні цільових орієнтирів розвитку сільських територій.

Розгляд теоретичних підходів щодо формування механізмів державного регулювання економіки, розвитку аграрного сектору, сталого розвитку регіону, сталого розвитку сільських територій вказує на наявність низки ключових елементів, а саме: суб'єктів та об'єктів регулювання; складових або елементів впливу, котрі формують навколишнє середовище механізму; принципів; функцій, а також форм, методів та заходів [5, 6, 7, 8, 10]. Базуючись на сучасних теоретичних підходах, з урахуванням визначених механізмів, зазначимо, що механізм державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору – багатofункціональна структура

взаємозалежних елементів, що регламентує характер та ступінь впливу керуючих суб'єктів (органів державної влади та органів місцевого самоврядування) на об'єкт регулювання, визначає основоположні принципи та функції для забезпечення досягнення цільових орієнтирів розвитку та формує оптимальне співвідношення методів впливу, форм та інструментів. При цьому, ключовими умовами досягнення результативності розвитку є моніторинг середовища функціонування галузі й внесення відповідних корегувань в залежності від змін вихідних умов. Саме тому, одним із важливих принципів, повинен бути принцип гнучкості.

Питання визначення принципів державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору також ідентифікуються з урахуванням тривимірної структури її складових: економіки, аграрного сектору та концепції сталого розвитку. Ніжніков М. пропонує наступний перелік принципів державного регулювання економіки: *принцип ефективності, принцип справедливості, принцип стабільності, принцип системності державного впливу, принцип адекватності, принцип оптимального поєднання адміністративно-правових та економічних важелів, приступ поступовості та етапності, принцип забезпечення єдності стратегічного та поточного державного регулювання та його оперативності* [11, с. 148].

Наведені принципи в цілому окреслюють різні вектори державного регулювання та можуть бути адаптовані в якості базових принципів до різних галузей економіки.

Враховуючи специфіку функціонування аграрного сектору економіки країни, ґрунтовним є визначення базових принципів державного регулювання розвитку аграрного сектору Латиніним М., які було окреслено наступним чином:

➤ *пріоритетність та аграрний протекціонізм.* Базуючись на аналізі ключових соціально-економічних проблем, визначаються й пріоритетні напрями розвитку, котрі потребують пильної уваги з боку держави, до складу яких слід включити аграрний сектор. При цьому

аграрний протекціонізм повинен бути спрямований на цільову підтримку галузі, як у внутрішньому, так і зовнішньому середовищі функціонування країни;

➤ *системність і комплексність.* Даний принцип характеризує необхідність системності заходів державного регулювання, при цьому досягнення результативності можливе за умови комплексності, що обґрунтовує важливість використання всіх засобів та інструментів впливу;

➤ *передбачуваність і прозорість.* Передбачуваність обумовлює відповідність регуляторних актів цільовим орієнтирам розвитку державної політики. Доступність інформації щодо запланованих проєктів регуляторних актів дозволяє суб'єктам господарювання своєчасно адаптуватись до змін. Принцип прозорості визначає важливість вільного доступу до нормативно-правових актів, порядку їх виконання та регламенту роботи органів, що забезпечують їх виконання;

➤ *послідовність і справедливість.* В контексті розгляду принципу послідовності важливим є досягнення співставності регуляторних актів, максимальне усунення суперечності між законодавчими та регуляторними актами та їх відповідність державній регуляторній політиці. Принцип справедливості тісно пов'язаний із законодавчим регулюванням, адже покликаний забезпечити рівні права та можливості всім суб'єктам господарювання;

➤ *зрозумілість та ефективність.* Регуляторні акти, що формують нормативно-правове підґрунтя здійснення діяльності повинні містити чіткі визначення, бути доступними для розуміння громадянам, виключати тотожні формулювання та незрозумілі положення. Принцип ефективності дозволяє визначити можливі ефекти від вкладених державою, суб'єктами господарювання або громадянами ресурсів за умови дії відповідного регуляторного акту та оцінити обґрунтованість вибору певного регуляторного акту з множини альтернативних варіантів в частині можливості досягнення поставленої мети;

➤ *екологічна доцільність*, визначає необхідність врахування екологічної складової при формуванні державної регуляторної політики, спрямованої на виробництво екологічно чистої сільськогосподарської продукції [8].

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Погоджуючись з визначеними автором принципами, слід зазначити про необхідність доповнення деяких важливих елементів. В розрізі забезпечення принципу послідовності, важливим є досягнення стратегічних орієнтирів розвитку сільських територій у відповідності до розроблених Стратегій розвитку громад, як вже створених, так і сформованих в рамках реалізації перспективних планів формування територій громад. Реалізація принципу послідовності, з урахуванням діючої державної політики розвитку сільських територій, забезпечить і дотримання принципу справедливості. Поглиблюючи важливість досягнення збалансованого розвитку аграрного сектору, важливим є розширення принципу екологічної доцільності в контексті забезпечення вимог щодо збереження навколишнього середовища та біологічного різноманіття.

В контексті стратегічного розвитку регіону Лукашов О. визначає наступні принципи державного регулювання, які безпосередньо пов'язані з методикою прогнозування соціально-економічного розвитку, а саме: цілісності, самостійності, об'єктивності, науковості, гласності, рівності, дотримання загальнодержавних інтересів та результативності [4, с. 77]. Дані принципи є важливими, проте не окреслюють механізм взаємодії між державними органами та органами місцевого самоврядування в контексті забезпечення стратегічного розвитку регіону.

Забезпечення виконання визначених принципів державного регулювання сталого розвитку аграрного сектору створить умови для формування якісного механізму державної підтримки, розширить можливості суб'єктів господарювання в частині запровадження нових бізнес-ініціатив,

визначить новий вектор співпраці державних органів влади, органів місцевого самоврядування та бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Долішній М.І., Мошенець О.С. Ринкові механізми державного управління. *Регіональна економіка: Наук.-практ. журнал.* 2001. № 1. С. 7-17.
2. Мильнер Б. З. Теория организаций. М: ИНФРА, 1998. – 336 с
3. Кульман А.А. Экономические механизмы. М.: Прогресс, Универс, 1993. 189 с.
4. Лукашов О. О. Механізми державного регулювання стратегічного розвитку регіону. *Державне управління та місцеве самоврядування.* 2017. Вип. 2. С. 75-83
5. Третяк Г.С., Бліщук К.М. Державне регулювання економіки та економічна політика: навч. посіб. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2011. -128с.
6. Кахович О.О., Южека Р.С. Особливості державного регулювання економіки. *Актуальні проблеми держави і права.* 2015. Вип. 75. - С. 119-126.
7. Пасінович І.І., Сич О.А. Модернізація механізмів державного регулювання економіки України. URL:<http://sg-sofia.com.ua/modernizaziya-mehanizmiv-derjanmogo-regulivannya-ekonomiki-ukraini>.
8. Латинін М. А. Теоретичні підходи щодо визначення механізму державного регулювання розвитку аграрного сектору економіки України. *Галузеве управління.* URL:<http://www.academy.gov.ua/ej/ej2/txts/galuz/05lmaseu.pdf>
9. Концепція розвитку сільських територій на період до 2025 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України № 995/2015 від 23.09.2015 р. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995-2015-%D1%80>
10. Сизоненко О.В. Теоретичні підходи до формування механізмів державного управління сталим розвитком територій. *Молодий вчений.* 2018. № 11(2). С. 987-992. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2018_11%282%29_114

11. Ніжніков М. Л. Принципи та функції державного регулювання аграрного сектора. *Економіка та держава*. 2014. № 4. С. 147–149.

References.

1. Dolishniy, M.I. Moshenets, O.S. (2001). Rinkovi mehanizmi derzhavnogo upravlinnya [Market mechanisms of public administration]. *Regionalna ekonomika: Nauk.-prakt. Zhurnal, issue 1*, 7-17 [in Ukrainian].

2. Milner, B. Z. (1998). Teoriya organizatsiy. M: INFRA [in Russian].

3. Kulman, A.A. (1993). Ekonomicheskie mehanizmyi. M.: Progress, Univers [in Russian].

4. Lukashov, O. O. (2017). Mehanizmi derzhavnogo reguluvannya strategichnogo rozvitku region [The mechanisms of the state regulation of the sustainable development of the region]. *Derzhavne upravlinnya ta mistseve samovryaduvannya, issue 2*, 75-83[in Ukrainian].

5. Tretyak, G.S. Blischuk, K.M. (2011). Derzhavne reguluvannya ekonomiki ta ekonomichna politika [State regulation of the economy and economic policy] Lviv: LRIDU NADU [in Ukrainian].

6. Kahovich, O.O. Yuzheka, R.S. (2015). Osoblivosti derzhavnogo reguluvannya ekonomiki [The features of the state regulation of the economy]. *Aktualni problemi derzhavi i prava, issue 75*, 119-126 [in Ukrainian].

7. Pasinovich, I.I. Sich, O.A. (2018). Modernizatsiya mehanizmiv derzhavnogo reguluvannya ekonomiki Ukrayini. [URL:http://sg-sofia.com.ua/modernizaziya-mehanizmiv-derjanmogo-regulivannya-ekonomiki-ukraini](http://sg-sofia.com.ua/modernizaziya-mehanizmiv-derjanmogo-regulivannya-ekonomiki-ukraini) [in Ukrainian].

8. Latinin, M.A. (n.d.). Teoretichni pidhodi shodo viznachennya mehanizmu derjavnogo reguluvannya rozvitku agrarnogo sektora ekonomiki Ukraini [Theoretical approaches to determine the mechanism of regulation of the agricultural sector Ukraine]. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej2/txts/galuz/05lmaseu.pdf> [in Ukrainian]

9. Kontsepsiya rozvitku silskih teritoriy na period do 2025 roku: Rozporyadzhennya Kabinetu Ministriv Ukrayini vid 23.09.2015 r. №995 (2015) URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995-2015-r> [in Ukrainian].

10. Sizonenko, O.V. (2018). Teoretichni pidhodi do formuvannya mehanizmv derzhavnogo upravlinnya stalim rozvitkom teritoriy [Theoretical approaches to the formation of mechanisms of public administration for sustainable development of territories]. *Molodiy vcheniy, issue 11(2)*, 987-992. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2018_11\(2\)_114](http://nbuv.gov.ua/UJRN/molv_2018_11(2)_114) [in Ukrainian].

11. Nizhnikov, M. L. (2014) Printsipi ta funktsiyi derzhavnogo reguluyvannya agrarnogo sektora [Principles and functions of state regulation of the agricultural sector]. *Ekonomika ta derzhava, issue 4*, 147–149 [in Ukrainian].

Latinin Nikolay Anatoliyovych Doctor of Science in Public Administration, Professor, Head of the Department of Economic Policy and Management, KRI NAPA, Kharkiv
Ідентифікатор ORCID (ORCID ID 0000-0002-7917-4518).

Kharchenko Tetyana Oleksandrivna PhD in Economic Science, doctoral candidate of the Department of Economic Policy and Management, KRI NAPA, Kharkiv
Ідентифікатор ORCID (ORCID ID 0000-0002-3446-6533).

Theoretical approaches to form of the mechanisms of the state regulation of the sustainable development of the agrarian sector of Ukrainian economy

Abstract. *In the article is researched the theoretical approaches to defining the essence of categories «mechanism», «mechanism of state regulation», «mechanism of state regulation of the economy», «mechanism of state regulation of agricultural sector development».*

The versatility of the mechanism of state regulation of sustainable development of the agricultural sector of the economy is determined. It is formed the presence of a triad of interdependent elements: economic policy, the agricultural sector and sustainable development. The relationship these elements also substantiate the importance of considering the theoretical basis of the formation of mechanisms of state regulation in terms of each element:

✓ *the state mechanism of the regulating the economy, as a systemic component which are formed relations in the implementation of state economic policy;*

✓ *the state mechanism of the regulating the development of the agricultural sector, as a structural element that should ensure the effective functioning of the industry;*

✓ *the state mechanism of the regulating sustainable development, as a basis of defining the concept of socio-ecological and economic development.*

The influence of the current mechanism of interaction between the state and the economy in terms of instruments of the state regulation of direct and indirect methods are confirmed.

Some important tendencies are installed, such as: deepening of the integration of country in international cooperation that expands the opportunities of the economy in terms of implementing European practical governance, expanding access to international donor funding, new markets and so on. However, other side of these tendencies are strengthens the challenges in terms of ensuring the effectiveness of the mechanism of state regulation, in conditions of constant transformation.

In addition, basic principles of the state regulation of the agricultural sector are researched and key areas of their improvement are determined.

Key words: the mechanism of the state regulation, sustainable development, agricultural sector, functions of the state, principles of the state regulation